απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

26η Ιουνίου Διεθνής Ημέρα κατά των Ναρκωτικών

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ Ημέρα κατά των Ναρκωτικών η σημερινή 26η Ιουνίου και τα στοιχεία που δίνονται κάθε τόσο και λιγάκι στη δημοσιότητα αποκαλύπτουν ότι οι Νέοι βουλιάζουν στα Ναρκωτικά. Και η Αυστραλία, σύμφωνα με πρόσφατη Έρευνα, είναι μια από τις πρώτες χώρες στον κατάλογο για τη χρήση των Ναρκωτικών. Οι Ναρκωβαρώνοι με τη δύναμη του βρώμικου χρήματος διαπερνούν όλες τις πύλες, εξαγοράζουν ισχυρούς δεσμούς με το κατεστημένο και χρηματίζουν γενναιόδωρα μια αλυσίδα λειτουργών στη ραχοκοκκαλιά του κράτους, μας τονίζει η Έρευνα. Έτσι εξηγείται στο ότι η μάστιγα των Ναρκωτικών στην Αυστραλία έχει πάρει επικίνδυνες διαστάσεις, σε σημείο που να θεωρείται πλέον ως το κατεξοχή εθνικό πρόβλημα. Η τραγικότερη όψη του είναι το γεγονός ότι πλήττει κατά κύριο λόγο τη Νεολαία, το πιο ζωντανό και δυναμικό κομμάτι της κοινωνίας μας. Οι συνεχείς θάνατοι Νέων ανθρώπων που σημειώνονται τα τελευταία χρόνια και οι δεκάδες χιλιάδες Νέοι με σχιζοφρένεια εξαιτίας της χρήσης ηρωίνης «πάγου» και άλλων σκληρών Ναρκωτικών, αποτελούν δραματική απόδειξη της ζοφερής αυτής πληγής μπροστά στην οποία κανείς δεν δικαιούται να εθελοτυφλεί.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ αυτή Ημέρα για την Καταπολέμηση των Ναρκωτικών μας υπενθυμίζει και πάλι να πράξουμε ότι αναλογεί στον καθένα μας για να σώσουμε τα παιδιά μας που κάθε μέρα που περνάει όλο και πιο πολύ βουλιάζουν μέσα στον ωκεανό των Ναρκωτικών. Ο πρώτος σκόπελος που συντρίβονται τα Νειάτα μέσα στα θανάσιμα Ναρκωτικά είναι οι ανύπαρκτες ως την ώρα κυρώσεις της Διεθνούς Κοινότητας επί των χωρών που παράγουν και διακινούν το λευκό θάνατο. Το νιώθεις αν σκεφτείς ότι όλες μαζί οι αστυνομίες του κόσμου συλαμβάνουν μόλις το 5% της διακινούμενης Ναρκωτικής ύλης! Ο δεύτερος σκόπελος είναι αυτό που θα μπορούσε να ονομαστεί «κοινωνία χωρίς ιδανικά». Ένας κόσμος με ξεθωριασμένες αξίες ζωής δεν είναι δυνατόν να εμπνεύσουν την αναγκαία πίστη γι'αυτές στα Νέα παιδιά. Η φύση στην προκειμένη περίπτωση μισεί το κενό. Και τα θανάσιμα υποκατάστατα το γεμίζουν. Σχολείο, Κράτος, Εκκλησία και Οικογένεια χρωστούν να αναστηλώσουν τις διαχρονικές αξίες βίου στη Νεολαία. Η εξουδετέρωση των παραπάνω σκοπέλων είναι υπόθεση μακρού, επίπονου, κυριολεκτικά αγώνα ζωής για όλους μας.

ΓΙ'ΑΥΤΟ πέρα από τους μακροπρόθεσμους σχεδιασμούς οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε τα Ναρκωτικά στην καθημερινή πραγματικότητα. Όχι αύριο. Όχι μεθαύριο. Σήμερα. Τα Ναρκωτικά αφηνίασαν, θερίζουν, σκοτώνουν και αχρηστεύουν όχι μόνο ενήλικες αλλά και παιδιά, αφού οι θανατηφόρες ουσίες έχουν περάσει και στα σχολεία. Είναι βέβαια ευνόητο ότι καμιά επιείκεια δεν μπορεί να επιδειχθεί προς την πλευρά των εμπόρων Ναρκωτικών, οι οποίοι κερδοσκοπούν με τίμημα τη ζωή των συνανθρώπων τους. Η μόνη απάντηση που έχει να αρθρώσει η συντεταγμένη Πολιτεία απέναντί τους είναι η συστηματική δίωξή τους και η αμείλικτη τιμωρία τους. Εντούτοις βασική αρχή στην καταπολέμηση των Ναρκωτικών πρέπει να είναι η αντιμετώπιση του χρήστη ως ατόμου το οποίο υποφέρει και δικαιούται μέριμνα και κατανόηση, τόσο από την Πολιτεία όσο και από την Κοινωνία. Ο χρήστης Ναρκωτικών ουσιών πρέπει να πάψει να θεωρείται –τόσο από την κοινή γνώμη όσο και από τις διωκτικές Αρχές –ως περιθωριακό άτομο που εγκληματεί κατά της κοινωνίας και συνεπώς άξιο καταστολής και τιμωρίας. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε όλοι μας ότι αυτός ο οποίος έφτασε στο σημείο να καταστρέφει με αυτό τον τρόπο τον εαυτό του και στην πραγματικότητα να οδηγείται στην κοινωνική αλλά και φυσική του αυτοκτονία, έχει άμεση ανάγκη βοηθείας και θεραπείας. Πρέπει να αντιληφθούμε επίσης, πως όταν το άτομο αυτό φτάσει στο σημείο της αποθεραπείας χρειάζεται να γίνει αντικείμενο κοινωνικής επανένταξης και όχι στιγματισμού ή απομόνωσης.

ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ να αντιληφθούμε ότι ο χρήστης Ναρκωτικών ουσιών ο «τοξικομανής», δεν είναι εγκληματίας, αλλά θύμα μιας κοινωνίας που αδιαφορεί για τα προβλήματα της Νεολαίας της που η ίδια δημιουργεί, ενός κράτους όχι και τόσο παρόντος όσο αφορά τουλάχιστον την μέριμνα και πρόνοια που οφείλει να παρέχει στους πολίτες και μιας σειράς ύποπτων κυκλωμάτων τα οποία διακινούν Ναρκωτικά προς ίδιο πλουτισμό και σε βάρος της ψυχικής, οργανικής και κοινωνικής υγείας της Νεολαίας μας. Το πρόβλημα των Ναρκωτικών είναι σύνθετο και τα αίτιά του βαθιά ριζωμένα στη σύγχρονη κοινωνία μας. Όσο δρακόντεια ή «εμπνευσμένα» και αν είναι τα μέτρα που θα παρθούν για την Καταπολέμηση της Μάστιγας των Ναρκωτικών θα παραμείνουν ανίσχυρα μπροστά σε αυτή την κοινωνική αιμορραγία αν δεν εντάσσονται στα πλαίσια μιας σφαιρικής αντιμετώπισης του όλου θέματος, δηλαδή ναι μεν καταστολή και αμείλικτη τιμωρία των Εμπόρων Ναρκωτικών, αλλά και θεραπεία, καθώς και Κοινωνική Επανένταξη των χρηστών Ναρκωτικών ουσιών. Πάνω από όλα όμως επιβάλλεται να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στην πρόληψη.
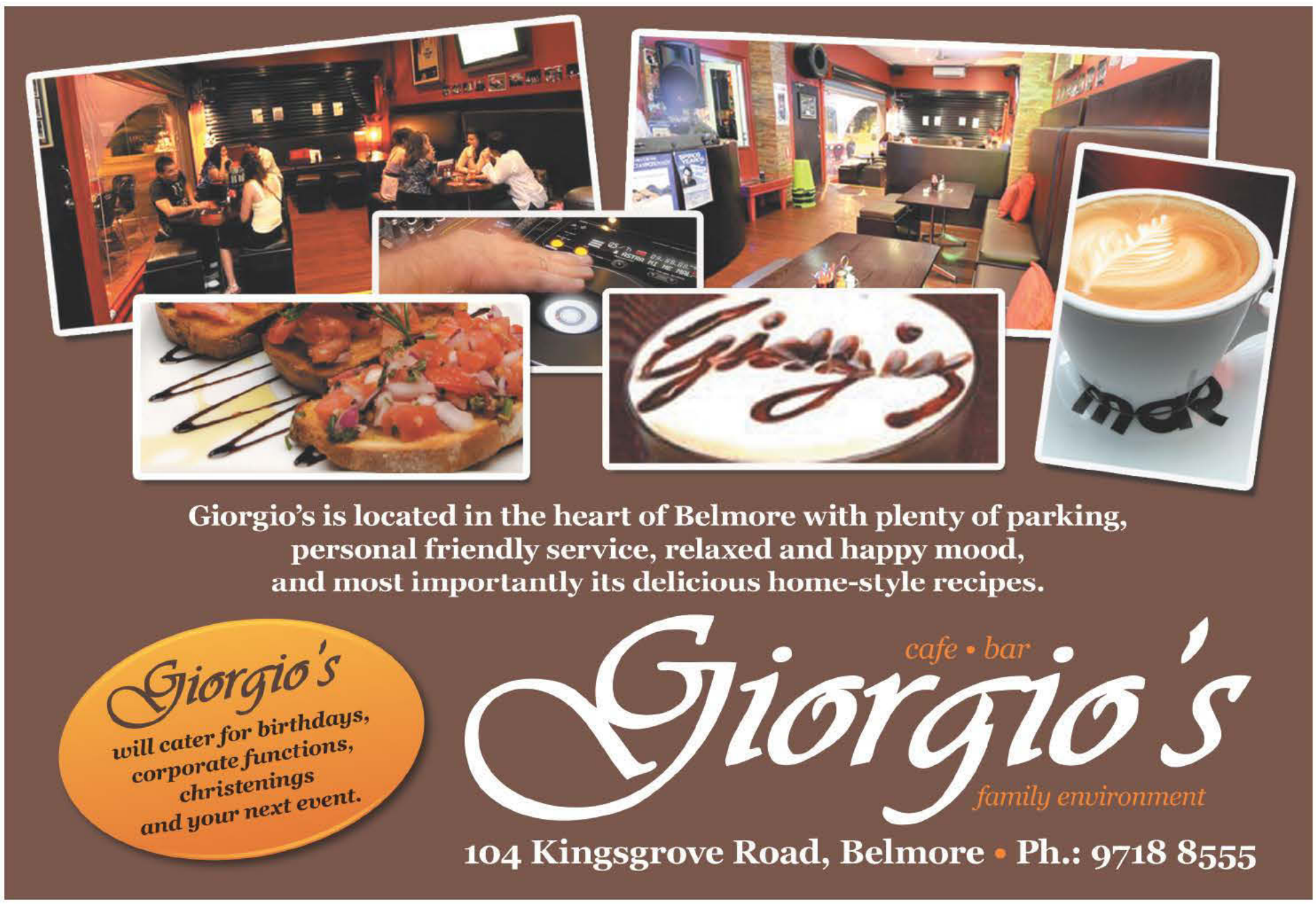
Η ΦΟΒΕΡΗ αλήθεια του Ιπποκρατικού λόγου «Κάλλιον το προλαμβάνειν του θεραπεύειν» έχει στην προκειμένη περίπτωση εκπληκτική εφαρμογή. Μια υπεύθυνη και συνεχής ενημέρωση της Νεολαίας μας για τις δραματικές επιπτώσεις της χρήσης Ναρκωτικών ουσιών, μια συνεχή και τεκμηριωμένη πληροφόρηση της κοινής γνώμης για τους κινδύνους που απειλούν τα παιδιά όλων μας, μπορούν να έχουν πολύ πιο θετικά αποτελέσματα από τη στυγνή καταστολή όσων δεν ήξεραν ή δεν μπόρεσαν να αντισταθούν στην εκμετάλλευση των Εμπόρων Ναρκωτικών. Όλοι οι Φορείς και ιδιαίτερα το Κράτος πρέπει να συμβάλουν σε αυτόν τον Αγώνα. Να βοηθήσουμε, να οπλίσουμε τα Παιδιά μας με την πληροφόρηση που χρειάζεται να πουν «ΟΧΙ ΣΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ»! Όλοι να βοηθήσουμε με την ενεργό δράση μας για τη δημιουργία προϋποθέσεων αποχής των Παιδιών μας από τη χρήση των θανατηφόρων αυτών ουσιών. Όλοι να σταθούμε δίπλα στους Νέους. Να βοηθήσουμε όλοι μαζί να έχουν αιτία ζωής τα Παιδιά μας. Τότε θα αγωνιστούν για τη ζωή. Θα αγωνιστούν και θα νικήσουν. Και η 26η Ιουνίου ας αποτελέσει το Ορόσημο.